

Studiul 6: Încredere numai în Hristos

Sabat după-amiază, 31 ianuarie

De memorat:

„Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui, și părășia suferințelor Lui, și să mă fac asemenea cu moartea Lui; ca să ajung cu orice chip, dacă voi putea, la învierea din morți.”

Filipeni 3:10,11

Avem parcă o reținere firească la ideea de mântuire doar prin credință, fără faptele legii. Adică, dintr-un motiv sau altul, tindem cu toții să ne bazăm pe propriile fapte, de parcă acestea ar putea adăuga ceva la mântuirea noastră. Într-un mod oarecum șocant, Pavel abordează acest subiect în cadrul unei polemici viguroase cu cei care insistă că circumcizia este necesară pentru mântuire.

Ca nu cumva unii să considere că faptele lor, cum ar fi circumcizia, contribuie la mântuire, Pavel clarifică faptul că neprihănirea vine de la Hristos ca un dar primit prin credință, nu prin lege. Deși circumcizia nu mai este o problemă în zilele noastre, principiul pe care îl reprezintă este cu siguranță relevant.

Însăși Reforma protestantă a debutat în jurul acestui subiect: rolul credinței și al faptelor în viața unui urmaș al lui Hristos. În cele din urmă, Hristos este totul pentru noi, „Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre” (Evrei 12:2). Dacă prioritățile noastre sunt în ordinea corectă, vom trăi cu siguranța dragostei lui Dumnezeu și ne vom bucura încă de pe acum de perspectiva mântuirii, fără a ne pune „încrederea în lucrurile pământești” (Filipeni 3:3).

Bucuria în Domnul

1. Ce tonuri pozitive și negative folosește Pavel în Filipeni 3:1-3 și cum se leagă între ele? Cum îi descrie el pe credincioși?

Filipeni 3:1-3

- ¹ Încolo, frații mei, bucurați-vă în Domnul. Mie nu-mi este greu să vă scriu mereu aceleași lucruri, iar vouă vă este de folos.
- ² Păziți-vă de câinii aceia; păziți-vă de lucrătorii aceia răi; păziți-vă de scrijeliți aceia!
- ³ Căci cei tăiați împrejur suntem noi care slujim lui Dumnezeu prin Duhul lui Dumnezeu, care ne laudăm în Hristos Isus și care nu ne punem încrederea în lucrurile pământești.

Pavel începe într-o notă pozitivă și aproape că pare că își încheie epistola. Dar, nu, el revine la una dintre temele ei principale: bucuria în Domnul. Iar aici exprimă mai multe motive: cel mai important este că trebuie să ne punem încrederea în Hristos, nu în noi înșine – „noi [...] ne laudăm în Hristos Isus și [...] nu ne punem încrederea în lucrurile pământești” (Filipeni 3:3). Toți am învățat, într-un fel sau altul, pe propria piele cât de greșit este să ne încredem în lucrurile pământești.

Avertismentul ferm „Păziți-vă!” (de trei ori) nu mai apare nicăieri în Scriptură. Filipenii par să fi știut la ce amenințare se referea Pavel. Nu pare să fie vorba de trei probleme separate, ci de un grup de învățători falși descriși în trei moduri. Oamenii răi sau nereligioși din Israel erau uneori numiți „câini” (Filipeni 3:2; compară cu Psalmii 22:16; Isaia 56:10; Matei 7:6; 2 Petru 2:21,22). Învățătorii falși mai puteau fi bine descriși ca „lucrători răi”. Faptul că se referă la ei ca „scrijeliți” (Filipeni 3:2) sau „cei care își mutilează trupul” (EDCR) arată că, la fel ca în Galatia și în alte locuri, ei căutau să impună circumcizia credincioșilor neevrei, contrar hotărârii conciliului apostolic (vezi Faptele 15).

Interesant este că una dintre soluțiile la provocările spirituale, inclusiv la răspândirea învățăturilor false, pare să fie bucuria „în Domnul” (Filipeni 3:1; compară cu Filipeni 4:4). Dumnezeu vrea ca noi să fim fericiți, iar Cuvântul Său este un fel de manual de instrucțiuni pentru fericirea adevărată și bucuria durabilă. Printre acestea se numără faptul de a avea parte de: îndurarea lui Dumnezeu (Psalmii 31:7); încredere în El (Psalmii 5:11); binecuvântarea mântuirii (Psalmii

9:14); legea lui Dumnezeu ca mod de viață (Psalmii 119:14), inclusiv Sabatul (Isaia 58:13,14); credința în Cuvântul Său (Psalmii 119:162) și creșterea de copii evlavioși (Proverbele 23:24,25).

Viața poate fi foarte grea pentru noi toți, indiferent cât de bine pare să ne meargă la un anumit moment. Însă chiar și atunci când nu pare să îți meargă bine, care sunt lucrurile pentru care poți și ar trebui să te bucuri? Ce te împiedică să faci lucrul acesta?

„Vechea viață” a lui Pavel

Deseori creștinii convertiți își împart viața în perioada de dinainte și în perioada de după acceptarea Domnului Isus – așa cum face Pavel în Filipeni 3. Pe bună dreptate sau nu, uneori spunem despre oameni care nu sunt creștini că sunt „oameni buni” și, cel puțin conform standardelor lumii, mulți dintre ei chiar sunt. Pe de altă parte, în raport cu standardele lui Dumnezeu, nimeni nu este bun, nici măcar creștinii.

2. În Filipeni 3:4-6, Pavel menționează multe lucruri din viața lui de care fusese cândva mândru. Care sunt acestea? Cum ai descrie lucrurile „bune” din viața ta (trecută și prezentă)?

Filipeni 3:4-6

- ⁴ Măcar că eu aș avea pricină de încredere chiar în lucrurile pământești. Dacă altul crede că se poate încrede în lucrurile pământești, eu și mai mult;
- ⁵ eu, care sunt tăiat împrejur a opta zi, din neamul lui Israel, din seminția lui Beniamin, evreu din evrei; în ce privește Legea, fariseu;
- ⁶ în ce privește răvna, prigonitor al Bisericii; cu privire la neprihănirea pe care o dă Legea, fără prihană.

Pavel face o comparație implicită între evreii credincioși care răspândesc doctrine false și credincioșii necircumciși care se bazează pe deplin pe Hristos pentru mântuirea lor și nu se încred în simple fapte omenești, cum ar fi circumcizia (vezi Evrei 6:1; 9:14; compară cu Romani 2:25-29). Chiar dacă viața și originea lui Pavel erau oarecum impresionante pentru semenii lui evrei, niciunul dintre aceste lucruri nu a contribuit la mântuirea lui. De fapt, ele au stat în calea mântuirii lui, deoarece l-au orbit pentru o vreme față de nevoia lui de Hristos. Pavel nu era doar circumcis, ci era „tăiat împrejur a opta zi”, adică el, un evreu prin naștere și apartenență la poporul legământului, a fost circumcis în ziua a opta. Mai mult, provenea din seminția lui Beniamin, al cărei teritoriu includea unele dintre cele mai importante cetăți ale lui Israel. Pavel nu doar că știa ebraica, dar, ca discipol al lui Gamaliel cel Bătrân (Faptele 22:3; 26:4,5) și fariseu, era temeinic instruit în cunoașterea legii și a modului în care aceasta trebuia, cel puțin conform tradiției, aplicată.

Pavel avea atâta zel pentru lege încât persecuta biserica, pentru că o considera o amenințare la adresa modului de viață evreiesc, pe care el îl considera prescris de

lege. Interesant este că, deși era „fără prihană” în ceea ce privește „neprihănirea” de origine umană, Pavel și-a dat seama că legea era de fapt mult mai profundă și mai exigentă decât își putea imagina și că, fără Hristos, era condamnat în fața ei.

Compară Romani 7:7-12 cu Matei 5:21,22,27,28! Care este ideea esențială pe care atât Domnul Isus, cât și Pavel o exprimă cu privire la lege și de ce „credința în Hristos” (Filipeni 3:9), și nu legea este singura sursă de neprihănire? Privește lucrurile așa: cât de bine respecti legea, cel puțin în modul în care Domnul a spus că ar trebui să o respectăm?

Romani 7:7-12

⁷ Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: „Să nu poftești!”

⁸ Apoi, păcatul a luat prilejul și a făcut să se nască în mine, prin poruncă, tot felul de pofte, căci, fără Lege, păcatul este mort.

⁹ Odinioară, fiindcă eram fără Lege, trăiam, dar când a venit porunca, păcatul a înviat, și eu am murit.

¹⁰ Și porunca, ea, care trebuia să-mi dea viața, mi-a pricinuit moartea.

¹¹ Pentru că păcatul a luat prilejul prin ea, m-a amăgit și, prin însăși porunca aceasta, m-a lovit cu moartea.

¹² Așa că Legea, negreșit, este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună.

Matei 5:21,22,27,28

²¹ Ați auzit că s-a zis celor din vechime: ‘Să nu ucizi ; oricine va ucide va cădea sub pedeapsa judecății.’

²² Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său va cădea sub pedeapsa judecății; și oricine va zice fratelui său: ‘Prostule!’ va cădea sub pedeapsa soborului; iar oricine-i va zice: ‘Nebunule!’ va cădea sub pedeapsa focului gheenei.

²⁷ Ați auzit că s-a zis celor din vechime: ‘Să nu preacurvești.’

²⁸ Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască a și preacurvit cu ea în inima lui.

Filipeni 3:9

⁹ și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea, pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu prin credință.

Lucrurile care contează

După cum a arătat studiul de ieri, lucrurile care în trecut îl făcuseră pe Pavel mândru erau de fapt obstacole în calea credinței, deoarece îl orbeau, nu-l lăsau să vadă că avea nevoie de Hristos. Pavel folosește limbajul comercial – vorbește despre câștig și pierderi – pentru a-și descrie bilanțul spiritual înainte de a crede. Deși nu ne place să ne gândim prea des la acest aspect, fiecare ființă umană are un „registru spiritual”. Anterior, registrul lui Pavel avea în vedere valorile evreiești ale vremii, în loc de valorile biblice învățate de la Domnul Isus. După convertire, bilanțul său spiritual arăta foarte diferit, deoarece scara valorilor lui se schimbase dramatic, de la „moneda” iudaismului la „moneda” cerului.

„Cel care a coborât din cer poate vorbi despre cer și poate prezenta în mod corect lucrurile care constituie moneda cerului, pe care El Și-a imprimat chipul și stema. El cunoaște pericolul în care se află cei pe care a venit să-i ridice din degradare și să-i înalțe lângă Sine pe tronul Său. El le arată pericolul de a-și risipi afecțiunea pe lucruri inutile și periculoase. Caută să îndrepte gândul de la cele pământești spre cele cerești, ca să nu ne irosim timpul, talentele și ocaziile pe lucruri care sunt în întregime deșertăciune” (Ellen G. White, în *The Advent Review and Sabbath Herald*, 1 iulie 1890).

În lumea iudaismului din secolul I, Pavel fusese o stea în ascensiune rapidă până când, orbit la vederea Domnului Isus glorificat, pe drumul spre Damasc (Faptele 9), vederea lui spirituală a fost corectată și a început să vadă clar.

3. Ioan 9 povestește despre un alt om care era orb și apoi L-a văzut pe Domnul clar. Isus a spus că El a venit în lume pentru „ca cei ce nu văd să vadă și cei ce văd să ajungă orbi” (Ioan 9:39). Cum s-ar putea aplica acest principiu în viața ta?

Ioan 9

¹ Când trecea, Isus a văzut pe un orb din naștere.

² Ucenicii Lui L-au întrebat: „Învățătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?”

³ Isus a răspuns: „N-a păcătuit nici omul acesta nici părinții lui; ci s-a născut așa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.

- ⁴ Cât este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze.
- ⁵ Cât sunt în lume, sunt Lumina lumii.”
- ⁶ După ce a zis aceste vorbe, a scuipat pe pământ și a făcut tină din scuipat. Apoi a uns ochii orbului cu tina aceasta
- ⁷ și i-a zis: „Du-te de te spală în scăldătoarea Siloamului” (care tâlmăcit înseamnă: Trimis). El s-a dus, s-a spălat și s-a întors văzând bine.
- ⁸ Vecinii și cei ce-l cunoscuseră mai înainte ca cerșetor, ziceau: „Nu este acesta cel ce ședea și cerșea?”
- ⁹ Unii ziceau: „El este.” Alții ziceau: „Nu; dar seamănă cu el.” Și el însuși zicea: „Eu sunt.”
- ¹⁰ Deci i-au zis: „Cum ți s-au deschis ochii?”
- ¹¹ El a răspuns: „Omul acela, căruia I se zice Isus, a făcut tină, mi-a uns ochii și mi-a zis: „Du-te la scăldătoarea Siloamului și spală-te.” M-am dus, m-am spălat și mi-am căpătat vederea.”
- ¹² „Unde este Omul acela?”, l-au întrebat ei. El a răspuns: „Nu știu.”
- ¹³ Au adus la farisei pe cel ce fusese orb mai înainte.
- ¹⁴ Și era o zi de Sabat când făcuse Isus tină și-i deschisese ochii.
- ¹⁵ Din nou, fariseii l-au întrebat și ei cum și-a căpătat vederea. Și el le-a zis: „Mi-a pus tină pe ochi, m-am spălat, și văd.”
- ¹⁶ Atunci unii din farisei au început să zică: „Omul acesta nu vine de la Dumnezeu, pentru că nu ține Sabatul.” Alții ziceau: „Cum poate un Om păcătos să facă asemenea semne?” Și era dezbinare între ei.
- ¹⁷ Iarăși au întrebat pe orb: „Tu ce zici despre El, în privința faptului că ți-a deschis ochii?” „Este un proroc”, le-a răspuns el.
- ¹⁸ Iudeii n-au crezut că fusese orb și că își căpătase vederea, până n-au chemat pe părinții lui.
- ¹⁹ Și când i-au venit părinții, i-au întrebat: „Acesta este fiul vostru care spuneți că s-a născut orb? Cum, dar, vede acum?”
- ²⁰ Drept răspuns, părinții lui au zis: „Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb.
- ²¹ Dar cum vede acum sau cine i-a deschis ochii, nu știm. Întrebați-l pe el; este în vârstă, el singur poate vorbi despre ce-l privește.”
- ²² Părinții lui au zis aceste lucruri pentru că se temeau de iudei; căci iudeii hotărâseră acum că, dacă va mărturisi cineva că Isus este Hristosul, să fie dat afară din sinagogă.
- ²³ De aceea au zis părinții lui: „Este în vârstă, întrebați-l pe el.”
- ²⁴ Fariseii au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: „Dă slavă lui Dumnezeu: noi știm că Omul acesta este un păcătos.”

- ²⁵ El a răspuns: „Dacă este un păcătos, nu știu; eu una știu: că eram orb, și acum văd.”
- ²⁶ Iarăși l-au întrebat: „Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?”
- ²⁷ „Acum v-am spus”, le-a răspuns el, „și n-ați ascultat. Pentru ce voiți să mai auziți încă o dată? Doar n-ați vrea să vă faceți și voi ucenicii Lui!”
- ²⁸ Ei l-au ocărât și i-au zis: „Tu ești ucenicul Lui, noi suntem ucenicii lui Moise.
- ²⁹ Știm că Dumnezeu a vorbit lui Moise, dar Acesta nu știm de unde este.”
- ³⁰ „Aici este mirarea”, le-a răspuns omul acela, „că voi nu știți de unde este, și totuși El mi-a deschis ochii.
- ³¹ Știm că Dumnezeu n-ascultă pe păcătoși; ci, dacă este cineva temător de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă.
- ³² De când este lumea, nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere.
- ³³ Dacă Omul acesta n-ar veni de la Dumnezeu, n-ar putea face nimic.”
- ³⁴ „Tu ești născut cu totul în păcat”, i-au răspuns ei, „și vrei să ne înveți pe noi?” Și l-au dat afară.
- ³⁵ Isus a auzit că l-au dat afară; și, când l-a găsit, i-a zis: „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?”
- ³⁶ El a răspuns: „Și cine este, Doamne, ca să cred în El?”
- ³⁷ „L-ai și văzut”, i-a zis Isus, „și Cel care vorbește cu tine Acela este.”
- ³⁸ „Cred, Doamne”, I-a zis el; și I s-a închinat.
- ³⁹ Apoi Isus a zis: „Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată: ca cei ce nu văd să vadă, și cei ce văd să ajungă orbi.”
- ⁴⁰ Unii din fariseii care erau lângă El, când au auzit aceste vorbe, I-au zis: „Doar n-om fi și noi orbi!”
- ⁴¹ „Dacă ați fi orbi”, le-a răspuns Isus, „n-ați avea păcat; dar acum ziceți: „Vedem.” Tocmai de aceea, păcatul vostru rămâne.

Ce ar putea fi mai valoros decât viața veșnică în cer și pe noul pământ? Valorile lumești îi orbesc pe mulți față de această realitate. Există o competiție inerentă între lucrurile apreciate aici (vezi Matei 13:22; Luca 4:5,6; 1 Ioan 2:16) și lucrurile apreciate în cer – asemănarea cu Hristos și sufletele mântuite.

Lumea ne poate orbi față de adevărurile spirituale și față de ceea ce este cu adevărat important. Care este cheia pentru a ne menține ochii concentrați asupra a ceea ce contează cu adevărat?

Credința lui Hristos

Nu trebuie să trecem cu vederea ideea principală a lui Pavel. Pe drumul spre Damasc, el a avut parte de un schimb minunat: a dat vechea lui viață, bazată pe lege, pe prezența lui Hristos Însuși – „ca să câștig pe Hristos și să fiu găsit în El” (Filipeni 3:8,9).

4. A fi găsit „în El”, adică în Hristos, este o expresie interesantă. Ce crezi că vrea să spună Pavel în Efeseni 1:4; 2 Corinteni 5:21; Coloseni 2:9 și Galateni 2:20 prin această idee?

Efeseni 1:4

⁴ În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui,

2 Corinteni 5:21

²¹ Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.

Coloseni 2:9

⁹ Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii.

Galateni 2:20

²⁰ Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.

Conceptul de a fi în Hristos, menționat de Pavel, este îndelung dezbătut. Deloc surprinzător, poate că cea mai bună explicație vine chiar de la Pavel: „Ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul în Hristos toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ” (Efeseni 1:10). Acesta a fost scopul lui Dumnezeu de la început. Iar Pavel arată clar cum se realizează: „Și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare” (1 Corinteni 1:30).

A fi „în Hristos” cuprinde tot ceea ce implică planul de salvare, de la trezirea inteligenței noastre spirituale (înțelepciune) la îndreptățirea prin credință (neprihănire), la pregătirea pentru cer (sfîntire) și, în cele din urmă, la înnobilarea de la a doua venire (răscumpărare). Mântuirea este lucrarea Domnului Hristos de la început până la sfârșit – pentru noi și în noi. Așadar, câștigându-L pe Hristos, avem tot ce ne trebuie.

5. Care sunt cele două lucruri pe care le compară Pavel în Filipeni 3:9 și de ce este important să ne amintim mereu acest contrast?

Filipeni 3:9

⁹ și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea pe care o dă

După cum a realizat și Pavel, „o neprihănire a mea” nu este o neprihănire adevărată, deoarece legea nu poate da viață (vezi Galateni 3:21,22); numai Hristos poate, prin credință. Și nu orice fel de credință. La urma urmei, până și demonii cred – și se înfioară (Iacov 2:19). Singura credință care mântuiește este „credința lui Hristos”. Doar credința Lui a ascultat și poate asculta în mod desăvârșit. (Cuvântul grecesc pentru „credință”, *pistis*, înseamnă și „credincioșie/fidelitate/devotament”.) Așadar, dacă suntem în Hristos și El trăiește în noi (Galateni 2:20), atunci trăim prin credința Lui, crezând în El.

Un singur lucru: să-L cunosc pe Hristos

6. Care sunt ideile principale pe care le subliniază Pavel în Filipeni 3:10-16?

Filipeni 3:10-16

- ¹⁰ Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui, și părtășia suferințelor Lui, și să mă fac asemenea cu moartea Lui;
- ¹¹ ca să ajung cu orice chip, dacă voi putea, la învierea din morți.
- ¹² Nu că am și câștigat premiul sau că am și ajuns desăvârșit; dar alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus.
- ¹³ Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte,
- ¹⁴ alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.
- ¹⁵ Gândul acesta, dar, să ne însuflețească pe toți care suntem desăvârșiți; și, dacă în vreo privință sunteți de altă părere, Dumnezeu vă va lumina și în această privință.
- ¹⁶ Dar, în lucrurile în care am ajuns de aceeași părere, să umblăm la fel.

Nu există nimic mai important decât a-L cunoaște pe Hristos, ceea ce ne garantează în final că și El ne va cunoaște și recunoaște înaintea Tatălui (vezi Matei 7:21-23; 10:32,33). Cum Îl cunoaștem? (1) Prin Cuvântul Său scris – când îl citim și îl punem în practică. Nu-L putem cunoaște față în față, ca ucenicii. Este interesant că, deși L-au cunoscut direct, ei tot nu au reușit să-I înțeleagă cuvintele, ceea ce arată nevoia noastră de îndrumarea Duhului Sfânt (vezi Ioan 16:13). Cu cât Îl cunoaștem mai bine, cu atât ne apropiem mai mult de El, pentru că avem parte de „puterea învierii Lui” (Filipeni 3:10), care ne învie la „o viață nouă” (Romani 6:4). (2) Un alt mod de a ne apropia de Domnul Isus este prin „părtășia suferințelor Lui” (Filipeni 3:10). Fiecare încercare cu care ne confruntăm, fiecare experiență dureroasă pe care o îndurăm ne ajută să cunoaștem și să apreciem mai mult ceea ce a îndurat Hristos pentru noi și, de asemenea, să-L înțelegem mai clar pe El și voia Lui. (3) A treia cale de apropiere de El este să continuăm să mergem „spre țintă” (Filipeni 3:14). Ce este această „țintă”? Acest cuvânt apare numai aici în Noul Testament (skopos). Se referă la linia de sosire din cadrul unei curse și la premiul acordat învingătorului. Pavel îl numește „premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus” (Filipeni 3:14). La fel cum Domnul Hristos, prin moartea și învierea Sa, S-a înălțat la cer, Dumnezeu ne invită să primim aceeași răsplată cerească – viața veșnică. Evident, încă nu am ajuns la acest nivel. Nu vom

fi desăvârșiți în sensul deplin până când „trupul stării noastre smerite” nu va fi transformat ca să fie „asemenea trupului slavei Sale” (Filipeni 3:21). Dar, dacă ajungem să Îl cunoaștem și să Îl invităm în viața noastră în fiecare zi, ne îndreptăm spre ținta de a fi ca Domnul Isus în orice mod posibil, acum. Acesta este lucrul pe care s-a concentrat și Pavel. La fel ca într-o cursă (vezi 1 Corinteni 9:24-27), nu acordăm atenție locului în care am fost sau celor care sunt în urma noastră. Singurul nostru obiectiv este ceea ce ne stă în față – premiul ceresc care ne așteaptă. Imaginea de aici este vie: un alergător concentrat pe obiectiv, care își încordează fiecare mușchi și se apleacă înainte pentru a ajunge la linia de sosire.

De ce este important să nu te uiți înapoi la păcatele și eșecurile tale, ci să privești înainte, la ceea ce ți s-a promis chiar acum în Hristos?

Un gând de încheiere

„Cel care vrea să clădească un caracter tare și simetric, ce dorește să fie un creștin echilibrat trebuie să-I dea totul lui Hristos și să facă totul pentru El, căci Mântuitorul nu va primi o slujire împărțită. Zilnic trebuie să învețe ce înseamnă predarea de sine. El trebuie să studieze Cuvântul lui Dumnezeu, înțelegându-i sensul și urmându-i principiile. În felul acesta, el poate atinge standardul desăvârșirii creștine. Zi de zi, Dumnezeu lucrează cu el, perfecționându-i caracterul, care va trebui să stea tare în timpul încercării finale. Și, zi de zi, credinciosul realizează înaintea oamenilor și a îngerilor un experiment sublim, arătând ce poate face Evanghelia pentru ființele omenеști căzute” (Ellen G. White, Faptele apostolilor, p. 483).

„Cei care așteaptă venirea Mirelui trebuie să-i spună poporului Său: «Iată Dumnezeul vostru». Ultimele raze ale luminii pline de milă, ultima solie a harului care trebuie adresată lumii, sunt descoperiri ale caracterului Său iubitor. Copiii lui Dumnezeu trebuie să manifeste slava Sa. Ei trebuie să dezvăluie prin viața și caracterul lor ce a făcut harul lui Dumnezeu pentru ei. Lumina Soarelui Neprihănirii trebuie să strălucească prin faptele bune, prin cuvintele adevărului și faptele evlaviei” (Ellen G. White, Parabolele Domnului Hristos, p. 415, 416).

Zilnic: 2 Samuel 17 – 23; Ellen G. White, Dietă și hrană, cap. 3 (integral)

1. Cine a spus: „Voi face ce credeți că este mai bine”?
2. Când s-a prefăcut biruința în jale?
3. Cine era considerat lumina lui Israel?
4. Cum Se poartă Dumnezeu cu omul îndărătnic?
5. Cum este legată reforma sănătății de solia celui de-al treilea înger, potrivit celor arătate în acest capitol?